



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET  
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.  
☎: 441-6501

Ügyszám: 938/2009/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

5/2010. (I. 6.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **budapesti lakos panaszos**<sup>1</sup> 2009. november 19-én előterjesztett panaszát a 2010. január 6-án – dr. Kaltenbach Jenő elnök, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

### e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

A panaszos a vele szemben fogatosított kényszerintézkedések (házkutatás, lefoglalás) jogszerűtlensége, az általa a nyomozó hatóság tagjával szemben kezdeményezett kizárási iránti kérelem figyelmen kívül hagyása és az előzőek miatt a rendőrséghez benyújtott panaszok ki nem vizsgálása miatt 2009. november 19-én terjesztette elő panaszát, és kérte, hogy azt a Testület vizsgálja ki.

### I.

A panaszbeadvány és annak kiegészítései szerint a panaszos a panaszát korábban a Budapesti Rendőr-főkapitánysághoz (a továbbiakban: BRFK) is előterjesztette már, de azt a rendőrség a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerinti 30 napon belül nem vizsgálta meg, sőt 40 napon belül sem sikerült panaszát elbírálnia. A panaszos az elbírálás elmaradása miatt is panasszal élt már, amire azt a választ kapta, hogy

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszát megküldték a Budapesti Rendőrfőkapitány Bűnügyi helyettesének.

A panaszos a rendőrség fenti késlekedése miatt fordult panasszal a Testülethez, és leírta panaszának lényegét.

Eszerint 2009. október 1-jén egy 6 fős csepeli csapat „házkutatói parancsral rontott” a panaszosra. A határozat szerint a panaszost egy volt barátnője feljelentette amiatt, hogy a panaszos az „Iwiw” internetes portálon (amelynek székhelye a Budapest, VIII. kerületben van, nem pedig Csepelen) létrehozott neki egy általa nem kért fiktív profilt. A feljelentésben szereplő cselekményt – az eleve illetékesség nélkül eljáró – csepeli rendőrök (mivel a panaszos szerint az illetékességet az elkövetés helye határozza meg, ami jelen esetben az „Iwiw” portál székhelye) célzatosan félreminősítettek – a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 300/C. §-ának (2) bekezdés a) pontja alapján (Számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény) – holott a feljelentésben nincs szó „adat jogosulatlan megváltoztatásáról, törléséről vagy hozzáférhetetlenné tételéről”. A félreminősítés célja a panaszos szerint egyértelmű: a valóságban személyes adattal visszaélésről (Btk. 177/A. §) lett volna szó, mivel azonban annak kötelező kritériuma, a „jelentős érdeksérelem” – amiről szintén nincs szó a feljelentésben – hiányzott, bűncselekmény hiányában a feljelentés elutasításának lett volna helye. Az pedig igen kellemetlen lett volna, mivel – a panaszos állítása szerint – az ügy vizsgálóját egészen véletlenül kifejezetten meleg barátság fűzi a feljelentő hölgyhöz.

A panaszos beadványában előadta, hogy a feljelentő hölgy barátnője is feljelentést tett ellene amiatt, hogy a panaszos állítólag feltörte az internetes levelezési fiókját (, amelynek székhelye a Budapest, XI. kerületben van). A panaszos szerint ebben a feljelentésben foglalt állítás is egészen nevetséges volt azon tény ismeretében, hogy ez a hölgy két éven át a panaszostól használta az e-mail fiókját és annak minden adatát megjegyeztette a panaszos számítógépével. (A panaszos ez utóbbi feljelentés kapcsán megjegyezte, hogy a hölgy június 28-án gyermeket szült a panaszosnak, utána pedig a barátnőjével kitalálta, hogy kisajátítja a gyermeket. A panaszos pert indított a gyermekért, ezért a nő a barátnőjével ezt a „feljelentgetősdit találta ki”.)

A házkutatási parancs szerint a számítógépeket, illetve a számítástechnikai adathordozókat kellett lefoglalni, és elsősorban erotikus tartalmú adathordozókat kellett volna fellelniük a rendőröknek. Ehhez képest az eljáró nyomozók összesen 8 db CD-t foglaltak le, amelyeken kifejezetten szoftverekre utaló felirat volt (Windows XP SP2 HU, Ultimate Boot Disk stb.), amelyeket nem lehet erotikus tartalomra utaló feliratnak gondolni. Ugyanakkor a panaszos dolgozószobájának polcain sorakozó több ezer adathordozóról egyszerűen nem vettek tudomást – abban állapotok meg a rendőrök, hogy „ezt itt nem láttuk” – pedig ezek között rögtön a szemük előtt volt tucatnyi, kifejezetten erotikus tartalomra utaló feliratú DVD(<http://krokotananarur.hu/2009/Pacsi/DVD1.jpg>, <http://krokotananarur.hu/2009/Pacsi/DVD2.jpg>). Ebből a panaszos számára nyilvánvalóvá vált, hogy valójában csak ürügy volt a feljelentés, és a rendőröknek eszük ágában sincs valóban azt keresni, ami a házkutatási parancsban meg volt jelölve. A panaszos megjegyezte, hogy bizonyítani

ugyan nem tudja, de valójában a számítógépén található, pótolhatatlan adatokat akarták megszerezni (egy híres per eddig még fel nem használt, perdöntő jelentőségű bizonyítékait, és a panaszosnak a BRFK tömeges jogsértései miatt indított kártérítési peréhez kapcsolódó adatait, bizonyítékait; továbbá a két feljelentő hölgygel szemben folyó pereikhez szükséges igen fontos bizonyítékait, leleplező videofelvételeit.)

A rendőrök a panaszostól lefoglaltak egy DVD író adattároló eszköz gyanánt, ami a panaszos szerint önmagában is elképesztő, hiszen „azt egy 6 éves gyerek is tudja már, hogy a DVD író nem adattároló eszköz.” Olyan ez a panaszos szerint, mintha „iratokat kellene lefoglalni és ehelyett az írógépet foglalják le”.

A panaszos szerint az is abszurd, hogy a feltételezett bűncselekményeket szeptember 12. és 30. között követte el valaki. Ehhez képest a panaszostól lefoglalt számítógépek közül az egyik szeptember 3-án volt utoljára bekapcsolva, azt követően a panaszos egy barátnője kocsijának csomagtartójában hevert, aki szeptember 30-án hozta azt fel vidékről Budapestre. A rendőrök is látták a házkutatás során, hogy nincs bekötve a számítógép. A panaszos akkor közölte a szakértővel, hogy helyben meggyőződhet arról, a gép a vizsgált történések idejében áram alatt sem volt, hiszen a bootlog fájl rögzíti a bekapcsolás időpontjait, amit bekapcsolás után egy pillanat alatt ellenőrizni lehet. A panaszos szerint a szakértőn látszott, hogy a bootlog kifejezésről még nem hallott.

A panaszos állítása szerint tehát a rendőrség alaptalanul foglalta le a DVD íróját, és egy olyan számítógépét, ami nyilvánvalóan nem kerülhetett kapcsolatba a vizsgált cselekményekkel, és amivel ugyanakkor súlyos mértékben akadályozzák mindennapi életvitelét és megélhetését, mert gép nélkül nem tud magántanítványokat fogadni.

A lefoglalásról készült jegyzőkönyv a panaszos szerint nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, nevezetesen a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 154. §-ának (2) bekezdésében, illetőleg a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 10. §-ának (2)-(4) bekezdésében foglalt követelményeknek. A Be. megjelölt rendelkezése szerint a lefoglalt dolgokat jegyzőkönyvben vagy más okiratban a mennyiségük, értékük, minőségi állapotuk feltüntetésével, egyedi azonosításra alkalmas módon fel kell sorolni. A rendelet hivatkozott §-a a lefoglalásról készített jegyzőkönyvvel kapcsolatosan előírja, hogy annak kötelező tartalmi eleme – többek között – a bűnjel megjelölése, elektronikus adat lefoglalása esetén ideértve a lefoglalás során az adathordozón rögzített adatok, programok megjelölését is, oly módon, hogy az adathordozó tartalma egyértelműen azonosítható legyen, a bűnjel mennyisége, értéke, minőségi állapota, egyedi azonosításra alkalmas jellemzői és a tárolására vagy csomagolására szolgáló eszköz, valamint megőrzésének módja és helye. Amennyiben a bűnjel értékének, minőségi állapotának, valamint esetleges hiányosságának a megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, a lefoglalást szakértő vagy szaktanácsadó bevonásával kell foganatosítani. Ilyen esetben pedig a

jegyzőkönyv tartalmazza a lefoglaláson részt vett szakértő (szaktanácsadó) nyilatkozatát, valamint azt is, hogy az érdekelt ezzel egyetért-e, véleményeltérés esetén az okot is meg kell jelölni.

A panaszos szerint a lefoglalási jegyzőkönyv nem tartalmazta a lefoglalt dolgok jogszabályban megkövetelt jellemzőit (értékét, minőségi állapotát stb.), a szakértő nyilatkozatát és a panaszos egyetértő nyilatkozatát, és az eljárási cselekmény leírása sem felelt meg a valóságban törtéteknek, ezért az eljáró nyomozó nő szerinte közokiratot hamisított.

A panaszbeadványban írtak szerint továbbá az eljáró nyomozó nő a lefoglalás határidejét 30 napban jelölte meg, azonban azóta már 50 nap is eltelt, de a panaszos sem a lefoglalás meghosszabbításáról, sem az ügyben másról nem kapott tájékoztatást, így panasszal sem tudott élni a lefoglalás meghosszabbítása miatt. Ugyanakkor hiába jelezte az illetékesség hiányát, a téves ügyminősítést, és intézett panaszokat a BRFK XXI. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, nem vesznek tudomást semmiről. Az illetékességet – álláspontja szerint – a rendőrségnek hivatalból kellene vizsgálnia, illetve annak hiányát is hivatalból lennének kötelesek megállapítani.

Az ügyben már hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás és folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés alapos gyanúja miatt nyomoz a Budapesti Nyomozó Ügyészség, illetve kártérítési per van folyamatban a Fővárosi Bíróságon. Emiatt a panaszos kizárási kérelmet is előterjesztett, mivel pártatlan eljárás nem várható el attól, akivel szemben a feljelentése folytán már nyomozást rendeltek el, ugyanakkor szerinte a BRFK alá tartozó más hatóságtól sem várható elfogulatlan eljárás, hiszen a saját peres érdekeivel ellentétes elbírálás sem várható el senkitől. A panaszos továbbá az eljáró vizsgálóval szemben kizárási kérelmet terjesztett elő, miután magánlevelezésből kitűnően kiderült, hogy az közvetlen meleg baráti kapcsolatot ápol a feljelentőkkel. A csepeli rendőrkapitány a kérelmet azzal az indokkal utasította el, hogy a panaszos nem terheltje, csak feljelentettje az ügynek, így nincs joga a nyomozó hatóság tagjának kizárását indítványoznia. A panaszos szerint ezért még inkább elképesztő, hogy több, mint 50 napig nem adták vissza a tulajdonát képező dolgokat. A panaszos második, 2009. december 18-ai panasz-kiegészítésében jelezte a Testületnek, hogy kérte a lefoglalt adatairól másolat kiadását, amire „válaszul” a rendőrség megszüntette a lefoglalást, de a winchestereket kisserelték számítógépeiből, kipróbálhatatlan állapotban akarták azokat visszaadni.

A panaszos szerint egy tipikusan „családi balhénak” minősülő, kifejezetten nevetséges feljelentgetősről van szó – és az egyik feljelentő ellen már büntetőeljárás van folyamatban egy korábban, a panaszos sérelmére elkövetett hamis vád és hamis tanúzás miatt –, ami valósága esetén, sőt még gyanúsítás közlése esetén sem indokolható volna olyan súlyos érdeksérelemmel járó intézkedést, ami hónapokra megbénítja egy család teljes életvitelét, hiszen a panaszos mindent számítógépen keresztül intéz. A panaszos eleve elképesztőnek tartja azt a rendőrségi gyakorlatot, hogy elég valakiről azt állítani, hogy megnézte valakinek az e-mail fiókját, vagy pedofil képeket nézeget a neten, és máris hónapokra lefoglalják az ember életéhez ma

már nélkülözhetetlen gépeket, majd pár hónap után udvariasan elnézést kérnek. A jelenlegi szabályozatlanság szerinte visszaélésekre, „legalizált zaklatásra” ad lehetőséget. A panaszos ugyanakkor meg jegyzi: a szakértői vizsgálat valójában csak a winchesterek vizsgálatát jelenti. Egy winchesterről pedig maximum 2-3 óra alatt klónmásolatot lehet készíteni, ami az első bájttól az utolsóig megegyezik az eredetivel. Semmi nem indokolja tehát egy család életét hónapokra megbénítani, elég elkészíteni a klónt és máris vissza lehet adni az eredetit a tulajdonosának. Különösen nem indokolható ekkora érdeksérelmet okozni olyan személynek, aki még nincs is meggyanúsítva az ügyben. A panaszos kifejezetten kérte is már a rendőrséget, hogy gyanúsítsák meg – mivel konkrétan és kizárólag vele szemben folyik eljárás –, az azonban nem történt meg, állítása szerint azért, hogy ne élhessen alapvető emberi jogaival. Álláspontja szerint a rendőrség ezzel megsérti a Római Egyezmény 6. Cikkének 3. pontját, és hivatkozik ehelyütt arra, hogy a nemzetközi jog gyakorlatában az ilyen eljárást (amikor papíron ismeretlen elkövetővel szemben folytatják a nyomozást, ugyanakkor egyértelműen megállapítható, hogy ténylegesen konkrét személlyel szemben folyik, csupán meg akarják akadályozni a célszemélyt a törvényes jogai gyakorlásában) „burkolt gyanúsításnak” nevezik.

A panaszos szerint a vele szemben fogatosított kényszerintézkedés valódi célja a pótolhatatlan peres bizonyítékai megszerzése volt – egy mondvacsinált alibi-feljelentés ürügyén. Telefonon nemrégén azt közölte a panaszossal egy magát megnevezni nem kívánó állítólagos rendőr, hogy tegyen feljelentést, különben sohasem fogja viszontlátni tulajdonát. A szakértői jelentés régen elkészült, gyakorlatilag nincs benne a panaszos számára terhelő bizonyíték, bár ezt is csak nem hivatalosan sikerült megtudnia, mivel továbbra sincs meggyanúsítva, gépei pedig továbbra sem kerültek vissza hozzá.

A panaszos álláspontja szerint az sem véletlen, hogy a BRFK a panaszát nem hajlandó elbírálni a Ket. előírása ellenére sem. Szerinte egyre valószínűbb, hogy a gépeket a rendőrség nem akarja visszaadni, ezért húzzák az időt, abban bízva, hogy időközben majdcsak tudnak koholni valami terhelőt valami más forrásból valahogyan, mert a számítógépeken nem találhattak ilyesmit.

A panaszos panaszbeadványa mellé csatolta a BRFK-hoz címzett, 2009. október 8-án kelt panaszát a lakásán lefolytatott házkutatás és az annak során elrendelt lefoglalás miatt; továbbá a 2009. november 9-én kelt és szintén a BRFK-hoz címzett levelét, amely szerint 30 nap elteltével sem kapott választ panaszára.

A panaszosnak a BRFK-hoz címzett panasza, illetve annak egy hónappal történő megismétlése lényegileg megfelel a Testülethez címzett panaszbeadványban írtaknak.

A panaszos a fentiek alapján úgy érzi, hogy a vele szemben fogatosított kényszerintézkedések nem felelnek meg a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Rtv.) biztosított arányosság elvének, amely miatt sérültek tulajdonhoz fűződő jogai. A feltételezett cselekmények félreminősítése, a rendőrség illetékesség hiányában és a kizárási ok fennállásának figyelmen kívül hagyásával

történő eljárása, és panaszának elszabotálása következtében pedig a panaszos szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

## II.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. idézett rendelkezései alapján a Testületnek nincs hatásköre a panaszban sérelmezett rendőri intézkedések elbírálására: büntetőeljárási kérdésekkel összefüggésben a Testület nem jogosult érdemi vizsgálatot.

Ugyanakkor a Testület tájékoztatja a panaszost az alábbiakról.

1) A házkutatás és a lefoglalás büntetőeljárási kényszerintézkedések, amelyek legfontosabb szabályait – ahogyan a panaszos is utalt rá – a Be. tartalmazza (149., 151-157., 158. §). A Testület ezek vonatkozásában megállapítja, hogy érdemben nem foglalkozhat a folyamatban levő büntetőeljárásban foganatosított kényszerintézkedések jogszerűségének vizsgálatával. A házkutatást, illetve a lefoglalást elrendelő határozattal szemben a Be. 195. §-a szerinti panasznak van helye.

2) A Be. IX. Fejezetének IV. Címe tartalmazza a nyomozás során igénybe vehető jogorvoslatokra vonatkozó előírásokat. A Be. 195. §-ának (1) bekezdése szerint az, akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata rendelkezést tartalmaz – ha a Be. kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított 8 napon belül panasszal élhet. A panaszjog jogosultja eszerint az, akire a hatóság (nyomozó hatóság vagy ügyész) határozata rendelkezést tartalmaz, azaz nemcsak a büntetőeljárás terheltje lehet.

A Be. 195. §-ának (4) bekezdése állapítja meg a panasz elbírálásának eljárási rendjét. Eszerint kétféle módja van a jogorvoslat elbírálásának. Egyrészt saját hatáskörben dönthet a határozatot hozó 3 napon belül, azonban ha döntésében nem ad helyt ad a panasznak, akkor köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz: az ügyészhez, illetve a felettes ügyészhez. Másrészt az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított 15, (nyomozást megszüntető határozat esetén 30) napon belül határozattal bírálja el.

A Be. 195. §-ának (5) bekezdése szerint továbbá a panasz elbírálásáról a panaszt tevőt – a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték – értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további jogorvoslatnak – a Be.-ben felsorolt törvényi kivételektől eltekintve [a 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (4) bekezdése, a 153. § (2) bekezdése szerinti határozat, illetve a 151. § (2) bekezdése szerinti ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél felülbírálati indítvány terjeszthető elő, amit az ügyészség az iratokkal és indítványaival együtt 3 napon belül megküld a bíróságnak] – nincs helye.

A Testület ugyanakkor az ügyész és a nyomozó hatóság eljárási cselekményeire megállapított határidők kapcsán korábbi állásfoglalásában már utalt [416/2009. (XII. 2.) sz. állásfoglalás] arra, amire az Alkotmánybíróság is rámutatott a 62/2006. (XI. 23.) AB határozatában. Ezen határidők túllépésének nincs büntető eljárásjogi következménye, azaz nincs jogvesztő vagy a megkésett eljárási cselekményt érvénytelenítő hatása – a mulasztó hatóság köteles a szükséges eljárási cselekményt mielőbb pótolni. Az eljárási határidők túllépése a nyomozó hatóság tagjainak olyan eljárási szabálysértése, amelyet a büntető eljárásjog rendszerén kívül, a foglalkoztatási jogviszony, illetve a fegyelmi és/vagy a büntetőjogi felelősség körében kell szankcionálni.

3) A Testületnek nincs lehetősége vizsgálatot folytatni valamely bűncselekményre vonatkozó megalapozott gyanú közlésének, illetve – amit a panaszos jelen ügyben hiányol – annak elmaradása vonatkozásában, tekintettel arra, hogy az úgyszintén büntetőeljárási kérdés.

A gyanúsítás közlésére és a gyanúsított kihallgatására vonatkozó rendelkezéseket a Be. 179-180. §-ai tartalmazzák. Eszerint: ha a rendelkezésre álló adatok alapján meghatározott személy megalapozottan gyanúsítható bűncselekmény elkövetésével, az ügyész, illetőleg – ha az ügyész másképp nem rendelkezik – a nyomozó hatóság a gyanúsítottat a Be. 117-118. §-ai szerint kihallgatja. A Be. kizárólag a fogva lévő gyanúsított esetén írja elő kötelező erővel, hogy 24 órán belül ki kell hallgatni. Más esetekben a törvény szerint nincs határideje a gyanúsítás közlésének, illetve a gyanúsított kihallgatásának, az a nyomozás során bármikor megtörténhet.

A Be. 179. §-ának (2) bekezdése tartalmazza a gyanúsítás közlésének tartalmát: a gyanúsítottal a kihallgatás elején közölni kell a gyanúsítás lényegét, az erre vonatkozó jogszabályok megjelölésével. A Be. 196. §-a szerint ugyanakkor a gyanúsítás közlésével szemben panasznak van helye.

A Be. 179. §-ának további bekezdései, illetve a 180. §-a előírásokat tartalmaznak a gyanúsítás közlésének hatásai és a terhelt jogai tekintetében [A gyanúsítottat figyelmeztetni kell arra, hogy védőt választhat, illetőleg védő kirendelését kérheti. Ha az eljárásban védő részvétele kötelező, a gyanúsított figyelmét arra is fel kell hívni, hogy ha három napon belül nem hatalmaz meg védőt, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság rendel ki védőt. Ha a gyanúsított kijelenti, hogy nem kíván védőt megbízni, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság nyomban védőt rendel ki. A gyanúsított kihallgatásáról a nyomozó hatóság olyan időben köteles intézkedni, hogy a terhelt megfelelő időt és lehetőséget kapjon a védekezésre való felkészülésre [Be. 43. § (2) bekezdés c) pont]. Ha a nyomozás adatai alapján a Btk. 283. §-ában meghatározott büntetethőséget megszüntető okból az eljárás megszüntetésének lehet helye, ennek feltételeiről a nyomozó hatóság tájékoztatja a gyanúsítottat. ], valamint a gyanúsított kihallgatásával kapcsolatban [Nem tehető fel a gyanúsítottnak a választ, illetőleg nem bizonyított tény állítását magában foglaló, a törvénnyel össze nem egyeztethető ígéretet tartalmazó kérdés. A gyanúsított beleegyezése nélkül a vallomása poligráf alkalmazásával nem vizsgálható.]

4) A Testületnek továbbá arra sincs hatásköre, hogy egy folyamatban levő büntetőügyben eljáró hatóság tagjának kizárására irányuló indítványát, illetve annak elbírálási módját megítélje.

A nyomozó hatóság tagjának kizárására vonatkozó szabályokat a Be. 38-41. §-ai tartalmazzák. A Be. 40. §-ának utaló rendelkezése szerint ugyanakkor a nyomozó hatóság tagjának kizárására – a 38-41. §-okon kívül – egyebekben a Be. 32. §-ának (1)-(4) bekezdését és 33. §-át kell megfelelően alkalmazni (azzal, hogy rendbírság kiszabására az ügyész jogosult).

A Be. hivatkozott 32. §-ának (2) bekezdése pedig taxatív módon felsorolja, hogy ki jogosult kizárási okot bejelenteni: a terhelt, a védő, a sértett, a magánvádló, a magánfél, a sértett, a magánvádló és a magánfél képviselője. E felsorolásból következően a feljelentett személyt ilyen indítványtételi jogosítvány nem illeti meg.

### III.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján – hatáskörének hiányában – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

**Budapest, 2010. január 6.**



**Dr. Juhász Imre**  
elnökhelyettes,  
testületi tag

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
előadó testületi tag

**Dr. Féja András**  
testületi tag

**Dr. Kádár András Kristóf**  
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület